

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 137/2026
11.02.2026. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Татјане Вуковић и Бојане Пауновић, чланова већа, са саветником Врховног суда Весном Зарић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела изазивање опште опасности из члана 278. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Мирјане Мачак, поднетом против правноснажног решења јавног тужиоца Основног јавног тужилаштва у Великој Плани КТ бр.394/25, КЕО бр.59/25 од 22.10.2025. године и Основног суда у Великој Плани Кв.бр.276/25 од 04.12.2025. године, у седници већа одржаној дана 11.02.2026. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Мирјане Мачак, поднет против правноснажних решења јавног тужиоца Основног јавног тужилаштва у Великој Плани КТ бр.394/25, КЕО бр.59/25 од 22.10.2025. године и Основног суда у Великој Плани Кв.бр.276/25 од 04.12.2025. године .

Образложење

Решењем јавног тужиоца Основног јавног тужилаштва у Великој Плани КТ бр.394/25, КЕО бр.59/25 од 22.10.2025. године обавезан је окривљени да плати на име награде и накнаде за рад адвоката Милорада Рајића, као ангажованог пуномоћника оштећеног, због поступка који је вођен у односу на кривично дело из члана 278. став 1. КЗ, износ од 35.000,00 динара на рачун тужилаштва у року од петнаест дана.

Решењем Основног суда у Великој Плани Кв.бр.276/25 од 04.12.2025. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног изјављена на решење Основног јавног тужилаштва у Великој Плани КТ бр.394/25, КЕО бр.59/25 од 22.10.2025. године.

Захтев за заштиту законитости поднела је бранилац окривљеног АА - адвокат Мирјана Мачак против правноснажног решења јавног тужиоца Основног јавног тужилаштва у Великој Плани КТ бр.394/25, КЕО бр.59/25 од 22.10.2025. године, а из образложења произилази да га подноси и против правноснажног решења Основног

суда у Великој Плани Кв.бр.276/25 од 04.12.2025. године, без навођења законског разлога за подношење захтева прописаног одредбом члана 485. став 4. ЗКП, али из образложења захтева произилази да га подноси због повреде закона из члана 441. став 4. ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев, укине побијане одлуке и предмет врати првостепеном или другостепеном органу на поновно одлучивање и окривљеном досуди трошкове за састав жалбе и захтева за заштиту законитости.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац окривљеног захтевом за заштиту законитости указује на повреду закона из члана 441. став 4. ЗКП наводећи да је јавни тужилац одбацио кривичну пријаву против окривљеног на основу члана 283. став 3. ЗКП, на основу чињенице да је окривљени прихватио и испунио обавезу која му је била наложена наредбом тог органа, што даље потврђује да законодавац није имао намеру да окривљеног, примењујући овај инситут, третира као странку која је изгубила поступак и да терет трошкова које је обавезан да сноси оштећени превали на окривљеног, а посебно имајући у виду да није оглашен кривим. По ставу браниоца, у овој правној ситуацији треба применити одредбе члана 266. ЗКП, јер оштећеном у овом случају не припада право на накнаду трошкова на име ангажовања пуномоћника.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног се, по оцени Врховног суда, не могу прихватити као основани.

По налажењу Врховног суда, одбачај кривичне пријаве по основу испуњења обавеза наложених наредбом јавног тужиоца о одлагању кривичног гоњења, на основу члана 283. став 3. у вези става 1. и 2. ЗКП, представља одступање од начела легалитета кривичног гоњења. Наиме, реч је о примени супротног начела - начела опортунитета, којим је јавном тужиоцу уместо обавезе кривичног гоњења сваког учиниоца кривичног дела, које се гони по службеној дужности, остављена могућност процене оправданости кривичног гоњења. У основи овог института је погодовање осумњиченом, јер му се уместо кривичног поступка и санкције нуди могућност да испуни одређену друштвено-корисну обавезу, а за узврат му се нуди најпре одлагање кривичног гоњења и коначно одбацивање кривичне пријаве, уколико испуни преузете обавезе. Наведене погодности прописане су одредбом члана 283. ЗКП и не могу се проширити и на додатне погодности, у погледу права на накнаду трошкова кривичног поступка.

Дакле, пошто одбачај кривичне пријаве по овом основу представља изузетак од начела легалитета, то се, по налажењу Врховног суда, такав одбачај не може изједначити са обуставом кривичног поступка до које је дошло применом начела легалитета из чланова 20, 308, 338. и 352. ЗКП. Стога се, у погледу права на накнаду трошкова поступка, у овом случају не примењују одредбе члана 265. став 1. ЗКП, а ни одредбе члана 266. ЗКП.

Сходно наведеном, а како се кривични поступак не може обуставити из разлога прописаних одредбом члана 283. став 3. у вези става 1. и 2. ЗКП, то је стога, искључена могућност изједначавања правног дејства решења о одбачају кривичне пријаве по овом основу са правним дејством које обустава кривичног поступка производи у односу на трошкове кривичног поступка.

По ставу Врховног суда, у конкретној правној ситуацији у питању су трошкови поступка који су настали у вези са поступком пред Основним јавним тужилаштвом у Великој Плани поводом догађаја који је био предмет примене института одлагање кривичног гоњења, те трошкови на које је окривљени обавезан да их плати представљају издатке учињене поводом поступка, а који у конкретном случају обухватају награду и нужне издатке пуномоћника оштећене, у смислу члана 261. став 2. тачка 8) ЗКП.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаним решењима није учињена повреда закона из члана 441. став 4. ЗКП на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Мирјане Мачак, то је Врховни суд на основу члана 491. став 1. ЗКП наведени захтев браниоца окривљеног одбио као неоснован.

Записничар-саветник
Весна Зарић, с.р.

Председник већа-судија
Милена Рашић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић